

ஸாத்ய ஸத்ர்மியாது தத்தர்மவாதே திருஷ்டாந்தம்

த்ருஷ்டாந்தம் வதே த்ருஷ்டாந்தம் இரூக்கு. த்ருஷ்டாந்தம் சொல்றது தான் உதாஹரனம்.

“ஸாது ஸத்ர்மயாது ஸர்வதே த்ருஷ்டாந்தம் தந்தாராதிகமா அஸ்தியமதே தனுக்னான”

தனுக்னான என்றால் ஸித்தாந்தம் என்று அர்த்தம். தந்திரம் என்றால் சாஸ்திரம்.

அதிகமான சாஸ்திரங்களை தரெஞ்சுக்க கௌபியது.

“தந்தராதிக அப்த்யதேன ஸம்ஸ்ருதி ஸித்தாந்த

அஸ்த்யமதேகி அனுப்ரயான ஸித்தாந்த நாஸ்தி”

ஒத்துக்கக்கௌபிய சரியான ஸ்ருதி. நாஸ்தி என்றால் ஸௌனியவாதிகளின் ஸித்தாந்தம்.

அஸ்தி என்பது உபநயத்கார ஞாயயத்கார ஞாய சாஸ்திரம். மதங்கள் வெவ்வேறே ப்ரதிதி

இரூக்கு. உணர்ச்சி மாதர ஸ்வரூபம், ஜடமாத்ர ஸ்வரூபம் இரூக்கு.

“அஸ்தி அஹம் இத் அனுஞானமா” என்றால் ஸித்தாந்தம்.

“நித்ய ஸுத்த புத்த

ஸதேஹானு” என்று சொன்னால் எது எப்பொழுது என்று பொருள்.

“விஷ்ணுஹதே ஸ்வா: சிவஹதே ஸ்வா: உபாஸித்த மீனாம் ஸ்வா:” யாதும்

உபாஸனதால கிடகைக்க கௌபியதா இரூக்கு.

“பவதி விவதே தஸ்யந்த:” கடவுள் இரூக்குங்கறதுல எதற்கு சந்தகேம் கடவுள்

இரூக்கின்றார்.

“ஸஜ: ப்ரமயேந்தஸ்ய தஸ்யா: ப்ரதக் வஸந்தம் வஸேது ஸித்தாந்த தஸ்யது” என்ன இருக்கு ஸித்தாந்தத்தில் ப்ரமயம் இருக்கு. எது ப்ரமயம் அஸ்யந்தனு இருப்பது ப்ரமயம். எது இருக்கின்றதோ அர்த்தமா அது ஸ்பஷ்டமா பண்ணினா அது ஸித்தாந்தம்.

அஸ்தினு அர்த்தம் தரெஞ்சா அது ப்ரமயம், யாருக்கு தரெஞ்சதோ அவா ப்ரமாதா, எதனால் தரெஞ்சது ப்ரமயத்தினாலே தரெஞ்சது. ப்ரமயம், ப்ரமாதா, ப்ரமதி, ப்ரமயானம் இது நாலும் தரெஞ்சா வதோந்தி. இவ்வை எல்லாமே சாஸ்திரத்தினால் நாம் ஏற்று கொள்கிறோம்.

க்ரந்தம் என்பது ப்ரதியின் அம்ஷம். “அயம் ப்ராதார்தஹ:” அயம் என்றால் இவன் இருக்கானும் தரெயுறது. எவன் இவன் புத்தி இருக்கதால உணர முடியாது.

“இஷ்டா தஸோத் மாலிங்கம் ஸுகம்மாத்தி” ஜீவாத்மாவாக்கு தான் ஸுகம், துக்கம், பயம் எல்லாமே இருக்கு. வதேம் இல்லனா ப்ரபஞ்சம் இல்லனா வதோந்திகள் ஸித்தாந்ததிலே ப்ரமயம் பண்ணிருக்கா.

ஈஷனால ப்ரபஞ்சம் இருக்கு என்பது ஸித்தாந்தம். ப்ரமாத்மா இருக்கு அனுமானம் பன்றாதால இதுதான் என்று தளெவாகிறது. வதோந்திகள் என்ன இருக்குனா ஸ்ருதில ஸாதிக்கிறோம். ஞானம் தான் பக்ஷம் அவாளுக்கா.

“ஞான ப்ரமானோ ப்ரமாண த்யாய ஸாமப்ராம அனுத்வாத் ஞான ப்ரமான்யம்” ப்ரமான்யம் எப்படி ஸித்திக்கிறது ஞானத்தில் தான் ப்ராமானயம் உள்ளது. இருக்குங்கிறதால் தான் விஷயம் இருக்கு. இல்லங்கிறது நாஸ்திகனுக்கு பக்ஷம்.

ஸூன்யமாதான் இரூக்குங்கிறது ஸூன்யவாதிகளூக்கு பக்ஷம், சிவம் மட்டும் தான் என்பது சவாலோட பக்ஷம். எல்லாமே அஸ்தீத பிரதிதானு சூல்லிரூக்கு.

“ஸதா ப்ரமயேம் தஸ்யா ப்ரஜா ப்ரதர்வஸனம் ஸத்ஸூ ஸித்தாந்த வதேஸூ” ப்ரமயம் இரூக்கிறது “ப்ரமாதாவன நீ ப்ரமயத்தினால ப்ரமத்ய ப்ரதக்வஜனம் அஸத்யயம் வ்யக்தி யாகிறது ஜாதி” புரவித்யமான ஜாதியிரூக்கு. ஜாதிக்கு ஜாதி ஆகிரது ஒரு வ்யக்தி.

“ஞாயதர்ஷனம் அஸ்தி வாதின ப்ரதிதி” என்றால் சாதி இரூக்கு. ஆத்மா ஜீவன ஒரு பூதும் உண்டாக்குவதில்லை, அழிப்பதும் இல்லை. ஸத் ஸத்ஸூ என்றால் ஸதா இரூக்குனு அர்த்தம்.

வித்யமாது லக்ஷணம் விஷ்ணேனம், அவித்யமாது லக்ஷணம் உபலக்ஷணம். எல்லாத்துக்கும் தத்துவ ஸந்தம் இல்லாம ஸாஸ்திரத்தை பிரிக்க முடியாது. உண்மையோட சம்பந்தப்பட்ட தான் சாஸ்திரத்தை பிரிக்கிறோம். ஜீவாத்மாவூக்கு பரமாத்மாவூக்கு புரியுறமாதி பிரிக்கிறோம். சாஸ்திரத்தை கத்துக்க ஜீவன் தான் அதிகாரி.

“க்ரஹன பாலத்வம் ப்ரதஹ் வஸனம் ப்ரமதேசேஸூ வாதி விவண்டஹா ஸாதூன்யா தர்ஸ யாவதே ஸக்தி ஸமோஹ ஸித்தி: தர்ஸனாபத்ய ஸந்ததே தஸ்யா: உதாஹரனே பஞ்சாவிவதேம்” பின்னமா வளெப்பட்டா வாதம் இரூக்கின்றது. உபனயனம் சக்தி ஸமோஹத ஸித்திக்கும் பூதா அனுமான்யம் வர்ஸனம்.

“த்ருஷ்டாந்தம் தஸ்மார்க்கம் பர்வதாவந்த அபவஸ்யஹ: ஸ்வார்தா விதி அனுமார்த்த விதி பராத்மானு ஸமன்யஹ தஸே ப்ரமான ஸ்யாய: ஆத்மானஹா சமன்யாஹ வாதகா அஸ்தி ப்ரதிதி அஸ்தியந்த பிரதிதிஹி”

இந்திரன் என்றால் ஒரு ரூபம் இருக்கு. எல்லாத்துக்குமே ஒரு ரூபம், ஒரு பிரதிதி இருக்கு. ஸித்தாந்தம் என்றால் இருக்குனு ஏத்துக்கொள்கிரோம் வதேம். கர்மாவுக்கு பலன் உள்ளது.

கர்மமாத்திர பிரதிதி பலனில் உள்ளதால், பல விஜாரனை இருக்கு.